

طرح جدید قانون مطبوعات نمادی از یک دیکتاتوری خشن و بی پروا

تبليغ فرهنگ اسلامي و ايجام وظيفه امر به معروف و نهي
از منكر ...».

در فصل چهارم طرح پيرامون «حدود مطبوعات»
از جمله می خوانيم :

«آدله ۸ - نشریات جز در موارد اخلال به
مباني اسلام و حقوق عمومي که در اين فصل مشخص
مي شوند آزادند».

۱- نشر مطالب الحادي و مختلف ضروريات
مذهب و ترويج مطالبي که به اساس جمهوري

اسلامي لطمeh وارد کنند ...»

۵- تحریص و تشويق افراد و کروها به ارتکاب
اعمالی عليه امتیت و حیثیت و منافع جمهوري اسلامي

ادame در ص ۶

آخررا طرح جدید قانون مطبوعات از سوی کروهي
از غایبندگان تهيه و به مجلس شورای اسلامي ارائه شد.

طرح جدید به نظر مي رسد يك مانور حساب شده از
سوی حاكمیت جمهوري اسلامي برای تشديد اختناق و
خفه کردن رسمي هرگونه صدای مختلفي در درون
مطبوعات داخل کشور است. ما در اینجا مختصرا به
بررسی برخی از بندهای این طرح مي پردازيم.

در فصل دوم طرح جدید، پيرامون «رسالت
مطبوعات» از جمله می خوانيم :

«... ج - تلاش برای نفع مرزبندی هاي تفرقه
انگيز و قوار ندادن اقشار مختلف جامعه در مقابل
يكديگر؛

د- مبارزه با مظاهر فرهنگ استعماري - ترويج و

شماره ۴۰۷، دوره هشتم
سال دوازدهم، ۱۳ تیر ۱۳۷۴

دو خبر جدا و در عین حال به هم مرتبط!

پیش‌نیوی پیغمرون نایابه سیرگشاده ۵۱۲ سینه‌نهاگر و پورش «افراد ناشناس» پله دلخیز نشیرونه «پیام دلنشیچو»

در هفته هاي اخير دو خبر متفاوت و در عين حال به هم مرتبط در مطبوعات مجاز
کشور انتشار يافت، که توجه به آنها تصویر گويايی از زندگی در جمهوري
اسلامي را به دست مي دهد.

خبر اول: بر اساس کزارش مطبوعات مجاز جمهوري اسلامي ، ۲۱۴ تن
از سينماگران ايراني، ضمن «تعبيت و حمایت از معاونت سينمايي کشور» و با
اتکاه به اين سخنان خامنه اي که «انقلاب اسلامي ما به منظور پاسداري از
ارزشهاي فرهنگي خوش سينماي ديكري را از نو بيان گذارد...» و با توجه به
اینکه: «اري ما معتبريم که همه اين موهاب را انقلاب اسلامي به ارمغان
آورده...» خواهان لغو نظارت دولتي بر سينماي ايران شدند (روزنامه «رسالت»،
۲۲ خرداد ۱۳۷۴).

با انتشار اين خبر در سطح جهان و انعکاس آن در ايران، فشارهای زیادي
برای نفع اين اطلاعیه که از نظر محظوظ و حتی شکل بيان آن شباختي به نامه
اعتراض آمیز ۱۴۴ تویزندگان ايران در ماه هاي کذشته نداشت، از سوی ارکان هاي
سرکوبگر آغاز شد. روزنامه «رسالت» که به شتابه بلندگوي جناح حاکم -
حجه - نظر مي دهد شروع به انتشار تکذيب نامه هاي از سوی برخی از اعضاء
کنندگان پرداخت و در يك مقاله شدید اللحن ضمن متذليل شمردن سينماي ايران از
جمله نوشت : «اين حرکت ها و بيانه ما هرچند در اداف و سیاست
های خود پاسداری از ارزش های فرهنگي انقلاب اسلامي را سرلوحه قرار دهد اما
به نفع دشمنان اين مزء و بوم و به ضرر سينماي ايران تمام خواهد شد...» سال ها
عوامل سينما به ابتدا آلوهه بودند و در آن غوطه مي خوردند و پس از انقلاب نيز
به اندازه کافي سينماگر متعهد و معتقد رشد نکرده است و چکونه مي توانيم اين
تضمين را ايجاد کنيم که بار دیگر سينما به ابتدا شاهد شکل کري و وضعیت جدیدی در
دنيا هستيم که اين احتمال را مطرح مي کند که شکل اداره جهان در
آينده نه چندان دور متفاوت از کذشته خواهد بود... به نظر من اوضاع
جهان به سمت نظام هاي چند قطبی به پيش مي رود [!!!] ... بازترین

همين روزنامه در شماره هاي بعدی خود «اصحابه هاي» را که بى شباخت
به «اعتراضات تلویزیونی» «مخالفان جمهوري اسلامي نبود، به چاپ رساند. در
يکي از اين «اصحابه ها»، مصاحبه کننده آنقدر از عمل خود «پيشماني» و
تازاخت بود که نه تنها خواهان پيان دادن به نظارت در سينما نشد، بلکه اعلام
کرد: «مکر بدون نظارت مي توان به سينماي سالم دست یافت؟ نه
حتي سينماي سالم که سينما هم دیگر نخواهیم داشت [...]» (از مصاحبه ناصر
شفق مدیر عامل الجمن سينماي دفاع مقدس - «رسالت»، ۲۵ خرداد ۱۳۷۴).

ادame در ص ۲

اجلاس «هاليفاكس»، «نظام هاي چند قطبی در جهان» و جمهوري اسلامي

مساله تحریم اقتصادي آمريكا عليه ايران و درپی آن تلاش برای
کسترش آن و همراه سازی کشورهای اروپایي از جمله مسائل مهمي بود
که در هفته هاي اخير توجه سردمداران رژيم و مطبوعات داخلی و خارجي
را به خود جلب کرد. سران رژيم، نکران از تحقق چنین سناريوی
سخنرانی هاي کوناکون خود را به بيان شعارهای پوج و توخالی «ضد
امپرياليستی» اختصاص دادند و حتی روزنامه «رسالت» (ارکان کروه
ساواک ساخته حجتی) نیز در سرمقاله خود خواهان به خاک مالیدن
«پوزه امپرياليسم» جهانی شد و سپاه پاسداران در يك مانور عظيم نظامي
که با شرکت بيش از ۱۰۰ هزار پاسدار و بسيجي و با حضور خامنه اي
برگزار شد، آمادگي رزمي خود را برای مقابله با آمريكا به غایبي
گذاشت. همه اين موضع کري ها، در عين حال، در شرایطی انجام مي
گرفت که تمامی داد و سدنهای در بازار تهران در انتظار نتایج کنفرانس
سران هفت کشور صنعتی جهان در «هاليفاكس» متوقف کردیده بود و
دولت نیز تصمیم کري های ارزی خود را منوط به نتایج اين کنفرانس
کرده بود. با اقام کار کنفرانس و روشن شدن تدریجي نتایج آن، و از
جمله اينکه آمريكا توانسته است با سایر کشورهای اروپایي بر سر يك
سیاست تحریم مشترك عليه ايران به توافق برسد، سران جمهوري اسلامي
نیز آهنگ تبلیغاتی خود را تغیير دادند و اعلام کردند که «نظم نوینی»
در جهان حاکم کردیده است. در میان سخنان رسمی که در اين زمینه
ابراز شد، موضع کري ولایتي، وزير امور خارجه در مصاحبه با
روزنامه «رسالت» از همه خواندنی تر است. وي در اين مصاحبه از جمله
اعلام کرد: «در يکي دو سال اخير شاهد شکل کري وضعیت جدیدی در
دنيا هستيم که اين احتمال را مطرح مي کند که شکل اداره جهان در
آينده نه چندان دور متفاوت از کذشته خواهد بود... به نظر من اوضاع
جهان به سمت نظام هاي چند قطبی به پيش مي رود [!!!] ... بازترین

ادame در ص ۲

زنده باد آزادی، استقلال، صلح و عدالت اجتماعی، طرد باد رژيم «ولایت فقيه»!

«راست سنتی و راست مدرن»

کرده بود و افزایش این سقف به میزان کنونی خلاف قانون بوده است. « وی در پایان سخنرانی خود نیز افزود: « فارسیدن موعد پرداخت بسیاری از بدھی های استعمال شده مصادف با انتخابات ریاست جمهوری خواهد بود و خدا به فریاد رئیس جمهور آینده برسد که چگونه و از کجا بدھی ها را تامین و پرداخت نماید. » (روزنامه «سلام»، ۲۸ خرداد ۱۳۷۴).

محتملی در سخنرانی خود «دستکاه های دولتی، ارکان های انقلابی و حوزه های علمیه را برای مقابله با تفکر برقراری رابطه با آمریکا فراخواند و یکی از راه های منزوی ساختن این جریان ها را تشکیل مناظره ها و بحث های آزاد » اعلام کرد.

نکته جالب این است که آقای محتملی نیز مانند سران جمهوری اسلامی تنها «خودی ها» (خوبه های علمیه، دستکاه های دولتی و ارکان های انقلابی) را به وارد شدن به میدان نبرد علیه «جناح راست» فرا می خواند و در این معادله جایی برای حضور مردم در نظر گرفته نشده است. و دیگر اینکه آقای محتملی فراموش کرده است که هنگامی که خود وزارت کشور را عهده دار بود خواست مخالفان برای مناظره های آزاد و بحث آزاد را با پورش های وحشیانه، سرکوب و شکنجه روپرور می شد و دکر اندیشان و مخالفان خود کامگی و امپریالیسم به دست محتملی و بازسازی آن را وصل شدن جمهوری اسلامی به دنیای غرب می دانند... برعی بدھی های ایران را ۶۰، کروی ۵۰ و کروی ۴۰ میلیارد دلار اعلام می کنند. در برنامه اول پنجماله مجلس سوم سقف استقراض خارجی را بین ۵ تا ۶ میلیارد دلار تبیین

با تشید درگیری های سیاسی در جمهوری اسلامی، کروی از سران سابق رژیم که در جریان پاکسازی های سال های گذشته از حاکمیت کنار گذاشته شده اند، بارزیگر فعالیت خود را از سر کرفته و در برخی موارد شدت پخشیده اند. اخیراً محتملی، وزیر سابق کشور جمهوری اسلامی و از افراد مورد اعتماد خوبی، در سخنرانی خود که به دعوت این اسلامی دانشکاه های بوعلی سینا و علوم پزشکی همدان در تلاش اجتماعات این دانشکاه ایراد کرد پرده از روی برخی اختلاف های جناح ها برداشت که توجه به آنها حائز اهمیت است. وی در این سخنرانی از جمله کفت: « بعد از رحلت امام حکمت هایی برای حذف جناح چپ از کلیه دستکاه های دولتی - قانونکاری و قضایی و نهایتاً حذف فیزیکی و فکری این جناح سوت کرفت... بعد از تشکیل مجلس چهارم جناح چپ به کلی حذف شد و باقی مانده این تفکر به تدریج خود را هماهنگ نموده و از راست هم راست تر شدند... در حال حاضر، جناح راست به دو جناح تقسیم شده است. راست سنتی پیرو ولایت فقیه و مطبوع رهبری است اما راست مدرن که از بوروکرات ها و تحقیق کردن کان غربی تشکیل شده است، همانهایی هستند که به همسوی سیاست غرب از قبیل تبعیت از قوانین پادشاهی و صندوق بین المللی پول معتقدند، تنها راه بحث کشور و بازسازی آن را وصل شدن جمهوری اسلامی به دنیای غرب می دانند... برعی بدھی های ایران را ۶۰، کروی ۵۰ و کروی ۴۰ میلیارد دلار اعلام می کنند. در برنامه اول پنجماله مجلس سوم سقف استقراض خارجی را بین ۵ تا ۶ میلیارد دلار تبیین

با اساس چنین درکی روشن می کردد که «مبارزه ضد امپریالیستی» جمهوری اسلامی نیز پدیده ای دائماً متغیر است که متناسب با تغییر موضع و یا به قول ولایتی با تغییر ماهیت «نظام» ها تغییر می یابد.

منظور ما از ذکر این نقل قول اشاره به این نکته است که شعارهای «ضد امپریالیستی» و حتی «ضد آمریکایی» که کهکاه سران رژیم پسته به مقتضیات زمان سر می دهند، هیچ پایه و اساسی ندارد و تنها هدف عوام فربی و بازی با احساسات توده هایی است که در انقلاب بهمن ۱۳۷۷ خواهان پایان دادن واقعی به سلطه کشورهای امپریالیستی در ایران بودند. امروز واقعیت این است که ایران از نظر اقتصادی کاملاً به کشورهای امپریالیستی وابسته است و این وابستگی را مردم ما در تمامی عرصه ها احسان می کنند. اقتصاد تک مخصوصی که تنها به پول نفت مبنی است، در کنار نیاز کشور به میلیاردها دلار کالای مصرفی خارجی که عمدتاً از سوی کشورهای امپریالیستی مانند آلمان، فرانسه، ایتالیا، ژاپن، انگلیس و آمریکا به بازارهای ایران وارد می شود، ملاک واقعی تلاش سران رژیم در دستیابی به استقلال اقتصادی بوده است. ما همواره کفته ایم که بدون استقلال اقتصادی نمی توان در دراز مدت مدعی استقلال سیاسی بود. اعزام هیئت های کوناکون جمهوری اسلامی به کشورهای اروپایی، برای پادرمیانی با آمریکا، و در عین حال دادن امتیاز به کشورهای اروپایی برای جلوگیری از تنگ تر شدن حلقه فشار ملاک و عیار واقعی شعارهای است که سران جمهوری اسلامی در مورد مبارزه با «امپریالیسم» می دهند.

نکته دیگر اینکه مسأله اختلاف میان کشورهای امپریالیستی نه تنها پدیده تازه ای نیست، بلکه سال ها است ما تبلور آن را در کوشش و کنار جهان مشاهده کرده و می کنیم. برای توجه آقای ولایتی کافی است اشاره کنیم که دو جنگ جهانی قرن بیستم بر اساس اختلاف های کشورهای امپریالیستی یا یکدیگر و مبارزه آن ها برای تقسیم و باز تقسیم جهان رخ داد. موضوع اساسی این است که این کشورها علی رغم اختلاف های خود هدف یکسانی را دنبال می کنند و آن استثمار وحشیانه خلق های جهان خصوصاً مردم محروم کشورهای جهان سوم است. امروز نیز تفاوت سیاست های کشورهای امپریالیستی در مقابل ایران نه از رویصالح و خیر خواهی مردم ایران، و نه حتی رژیم جمهوری اسلامی، بلکه در درجه اول به خاطر تأمین اهداف سود جویانه سرمایه داری انصصاری حاکم بر این کشورها است.

دو خبر جدا و در عین حال به هم مرتبط...

خبر دوم: روزنامه «کیهان هوایی» در شماره ۲۶ خرداد ماه خود خبر ناقص و دست و پا شکسته ای از «حمله مهاجمان ناشناس به دفتر تیام دانشجو» به چاپ رساند و اعلام کرد: «مهاجمان که حدود ۲۰ نفر بودند ساعت ۶ بعد ظهر به طور برنامه ریزی شده و هماهنگ در حالی که خود را مسلح قلمداد می کردند [...] به دفتر تیام دانشجو» حمله ور شدند و قامی اعضای هیئت تحریریه، دست اندکاران و مراجعت را در اتاق محبوس ساختند و برعی را نیز که مقاومت می کردند، بشدت مورد ضرب و شتم قرار دادند... «کیهان هوایی»، ۲۶ خرداد (۱۳۷۴). آنچه «کیهان هوایی» در کزارش خبری خود فراموش می کند در درج نماید، این اظهارات نایابنده فته نامه «تیام دانشجو» است که در روزنامه «سلام»، ۲۱ خرداد درج شده است: «... این افراد

ارتباط دو خبر در جمهوری اسلامی فرهنگ رسمی دولتی، فرهنگ چماق داری است. و چماق داران حرفة ای چه قلم به دست و چه هفت تیر به دست آمده اند تا مخالفان را در هر صتف، کروه و دسته ای قلع و قمع کنند. چماق دار مقاله نویس روزنامه رسالت، سینماکران ایرانی را به خاطر یک نامه بی آزار و پر از تعریف از «رهبر» و «ولی فقیه» تهدید می کند که چگونه جرئت نفس کشیدن کرده اید و چماق داران ششلول بند وزارت اطلاعات، هیئت تحریریه «پیام دانشجو» را به دلیل انتقاد از «سران سه قوه» به مرگ و نابودی تهدید می کنند. و سران این رژیم آنرا همچنان «آزادترین» کشور جهان می نامند!

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

بخش‌هایی از سخنرانی نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران در اجلس مهم بین المللی «بررسی علل و عوامل شکست نمونه سوسیالیستی در اروپای شرقی و اتحاد شوروی سابق» - آتن

منهم فنودالی و نیمه منهم سرمایه داری است. ما در این نهضتین و دشوار ترین کار خود بیش از همه ناکامی و اشتباه داشته ایم. و اصولاً مکر می شود چنین کاری را که در مقیاس جهانی تازگی دارد بدون ناکامی و اشتباه انجام داده ولی ما آن را آغاز کرده ایم و در کار اجرای آن هستیم. اتفاقاً همین حالا به کمک «سیاست اقتصادی نوین» (نه) خودمان یک سلسله اشتباه‌های خودمان را اصلاح می کنیم ...» (مجموعه آثار یک جلدی - فارسی ص. ۸۲۶).

علی رغم همه عقب کردها، و اشتباه‌های که در جریان ساختمان سوسیالیسم در اروپا رخ داده است، واقعیت این است که اتحاد جماهیر شوروی توانست کشور عظیمی را از یک ساختار نیمه فنودالی - نیمه سرمایه داری عقب مانده خارج سازد و به یک ابر قدرت جهانی، چه از نظر اقتصادی و چه از نظر نظامی، بدل کند. این واقعیت که اتحاد شوروی در سیاری از زمینه‌ها از جمله برخی عرصه‌های توسعه‌کشانی، توافت بر سیاری از کشورهای پیشرفت علمی، توافت بر سیاری از کشورهای شمالی که نیروهای مولده، پیشرفت تر از کشورهای دیگر بودند (اجام کرد. ولی تاریخ و واقعیت به کونه ای دیگر حقق یافتد. و از این رو ضرور بود که مکنیست ها توری را ممکن با تحوالت و شرایط جدید تدقیق بخشنند. این واقعیت به تنهایی سبب ایجاد مشکلات بزرگ و دشواری های زیاد در راه پایه کذاری و تکامل کشور شوراها شد. یک تیجه مستقیم این شرایط پائین بودن سطح رشد یافتنی نیروهای مولده در کشور، در عین وجود ساختارهای ماقبل سرمایه داری در جامعه بود.

خواست برابری افراد، برابری زن و مرد، خواست آزادی واقعی، خواست برقراری صلح به جای جنگ و مجاز، و مهتر از همه، خواست برپایی جامعه ای که در آن هر کس به اندازه نیازش تأمین شود، آنچنان ریشه در تایلات و آرزوهای پسر داشته است و دارد که در مدت زمان کوتاهی میلیون‌ها انسان برای مبارزه در راه حقق این خواست ها بسیج شدند و چنین تحوالت دوران سازی را در جامعه پسری ایجاد کردند.

ما به عنوان کمیست هایی که در دوران پس از اتحاد شوروی به مبارزه خود ادامه می دهیم، با دشواری ها و وظایف بسیار خطیری روبرو هستیم. غنی توان چشم به روی عقب کردها و شکست ها بست و یا آن ها را کم اهمیت جلوه داد. ما در عین حال معتقدیم که سرمایه داری توان حل تضادهای درونی خود را، که از مبارزه طبقاتی درون آن سرچشمه می کردد، ندارد. امروز کمیست ها دو وظیفه مهم را در مقابل خود دارند، بررسی، تحقیق و یاد کری از تغیرات به دست آمده و در عین حال تشدید مبارزه طبقاتی که در سراسر جهان در جریان است، مبارزه ای که ما برای پیروزی در آن محتاج بسیج وسیع ترین اقتدار جامعه، برپایی اتحاد ها و تبلیغ و توضیح ارزش ها و برنامه های سوسیالیستی مان هستیم.

همان طوری که سوسیالیسم جهان را در قرن بیستم، تغییر شکل داد، ما عمیقاً اعتقاد داریم که سوسیالیسم عامل تعیین کننده در تعیین سرنوشت پیش در قرن بیست و یکم خواهد بود. رفقاً این مهم به عهده همکنی ماست».

حصلت اجتماعی تولید از یک سو و خصلت عمیقاً انحرافی مالکیت از سوی دیگر آنچنان تضادی پیدا می آید که محمل آن برای جامعه دیگر ممکن نیست و از این رو است که سیستم ناچار است تغییر کند. رویی در سال ۱۹۱۷، ضعیف ترین حلقه صنعتی و اقتصادی، تقریباً سرمایه، سطح رشد نیروهای مولده و شیوه تولید از سیاست از کشورهای دیگر سرمایه داری عقب مانده تر بود. بشنویک ها اداره امور کشوری را به دست کرفتند که بیش از یک ششم مساحت کل جهان را شامل می شد و علی‌رغم این وسعت عظیم جغرافیایی از یک ساختار همکون و همانگی اجتماعی و اقتصادی بروخوردان نبود...

بر اساس دید توریک، انتظار می رفت که

نخستین انقلاب سوسیالیستی جهان در یک کشور پیشرفت سرمایه داری (در اروپای غربی و یا آمریکای شمالی) که نیروهای مولده، پیشرفت تر از کشورهای دیگر بودند (اجام کرد. ولی تاریخ و واقعیت به کونه ای دیگر حقق یافتد. و از این رو ضرور بود که مکنیست ها توری را ممکن با تحوالت و شرایط جدید تدقیق بخشنند. این واقعیت به تنهایی سبب ایجاد مشکلات بزرگ و دشواری های زیاد در راه پایه کذاری و تکامل کشور شوراها شد. یک تیجه مستقیم این شرایط پائین بودن سطح رشد یافتنی نیروهای مولده در کشور، در عین وجود ساختارهای ماقبل سرمایه داری در جامعه بود.

لین در دوران کوتاهی که سپریستی دولت نو بنیاد انقلابی را عده دار بود تلاش کرد تا با برخی از مشکلات پیش کفته بروخورد کند. اشاره های کوتاکون و زیاد او به موضوع «سرمایه داری دولتی»، طرح «برنامه اقتصادی نوین» (نه) و اشاره های کوتاکون او به چند مرحله ای بودن دوران کذاری سوسیالیسم در رویی، بخشی از این تلاش ها به منظور فائق آمدن بر مشکلات بود. لین در سال ۱۹۲۱ در چهارمین سالگرد انقلاب اکثیر اعلام کرد: «ما که با امواج شور و هیجان برانگیخته شده بودیم و نخست شور و هیجان سیاسی و سپس شور جنگی را در خلق برانگیختیم، امیدوار بودیم که بر زمینه این شور و هیجان و ظایف اقتصادی به همان درجه عظیم را (نظیر وظایف سیاسی و جنگی) مستقیماً ایام دهیم. ما حساب می کردیم و شاید بهتر بکویم بدون اینکه به اندازه کافی حساب کنیم فرض می کردیم که با اواخر مستقیم دولت پرولتاری، تولید و توزیع محصولات دولتی را به شیوه کمیستی در یک کشور خرد دهقانی عملی سازیم. جریان زندگی اشتباه ما را نشان داد. یک سلسله مراحل انتقالی یعنی سرمایه داری دولتی و سوسیالیسم لزوم یافت تا انتقال به کمیسته مالکیت اجتماعی بر تولید، توزیع و سیستم مالی غنی توانند در درون ساختار سرمایه داری رشد کنند و تنها پس از پیروزی انقلاب است که چنین امکانی بددید

می آید. ایا این مسئله در تضاد با درک تاریخی ما از تحوالت جوامع است؟ پاسخ ما به این سوال منفی است. ما در این عرصه به کار عظیم و پر ارزش لین تکیه می کنیم که نظریه «امپریالیسم به متابه عالیترین مرحله تکامل سرمایه داری» را فرمولیندی کرد. لین در این کار بسیار مهم نشان داد که در این مرحله از رشد سرمایه داری میان

«رفقای کرامی ۱» اجازه دهد تا کمترین درودهای رفیقانه و مراتب تشکر خود را از رفقای حزب کمیست یونان که این کنفرانس را سازماندهی کردند و این فرست کارانها را برای بررسی و اظهار نظر پیامون تحوالت موردن بحث ایجاد نمودند، ابراز کنم.

حزب توده ایران همواره بر این عقیده بوده است که انقلاب کبیر اکبر و تولد سوسیالیسم در روسیه یک تحول دورانساز در تاریخ بشری بوده است. ما به متابه معتقدان به سوسیالیسم علمی بر این پاره‌یم که شکست سیستم سوسیالیستی در اتحاد شوروی و اروپای شرقی تاثیر مهمی برای جنبش جهانی طبیعی کارکر داشته است و خواهد داشت. به کمان ما بحث و اظهار نظر پیامون این تحوالت مهم برای مدت ها هنوز ادامه خواهد یافت و تنها از طریق تحقیق علمی و عینی است که قادر خواهیم بود به نتایج واقعی که در عین حال قادر باشد جنبش جهانی طبقه کارکر را در رسالت تاریخی خود باری رساند، دست یابیم.

به هنکام بررسی عواملی که در تحوالت کشورهای سوسیالیستی مؤثر بوده اند، توجه دقیق به مقوله های اساسی توریک از اهمیت ویژه ای برخوردار است. برخی ها به درستی بر این عقیده اند که پس از کار لین و اثار او در بسط، تدقیق و تکامل میراث معنوی مارکس و انگلیس، به اندازه کافی به این مهم و بررسی بغیری های روند تحول از یک صورتندی اجتماعی - اقتصادی متکی بر استثمار به یک صورتندی متکی به برابری و ازادی توجه نشد. مساله روند تکامل صورتندی های اجتماعی از کمون اولیه تا سرمایه داری موضوعی است که میراث علمی زیادی روی آن اجماع کرفته است و بخشن مهمی از ریشه های نظری درک ما را تشکیل می دهد. ولی تحوالت در روند تغییر به سوسیالیسم و تکامل آن موضوعی است که کمتر مورد بررسی قرار گرفته است.

بر اساس درک ماتریالیسم تاریخی، روند تکامل اقلایی اساساً بر تحوالت و تکامل نیروهای مولده استوار است. در تمامی صورتندی های اجتماعی، عامل «نو» به تدریج پدید آمده است و رشد می کند، در حالی که ساختار «کهنه» همچنان پابرجا و حاکم است. برخورد علمی ما به تحوالت اجتماعی بر این اساس استوار است که در صورتندی های اجتماعی - اقتصادی که بر استثمار انسان ها استوار است، زمانی فرا می رسد که شیوه تولید «کهنه» سد راه تکامل نیروهای مولده «نو» می شوند و در چنین شرایطی است که با تحول انقلابی «نو» بر «کهنه» غلبه می کند و یک تغییر کیفی در جامعه پدید می آید. ولی این برداشت کلی خصوصاً در عرصه تغییر از سرمایه داری به سوسیالیسم محتاج بررسی علمی بیشتری است.

برخلاف پیدایش فنودالیسم از دل برده داری و سپس سرمایه داری از درون فنودالیسم، ساختارهای اقتصادی سوسیالیستی از جمله مالکیت اجتماعی بر تولید، توزیع و سیستم مالی غنی توانند در درون ساختار سرمایه داری رشد کنند و تنها پس از پیروزی انقلاب است که چنین امکانی بددید می آید. ایا این مسئله در تضاد با درک تاریخی ما از تحوالت جوامع است؟ پاسخ ما به این سوال منفی است. ما در این عرصه به کار عظیم و پر ارزش لین تکیه می کنیم که نظریه «امپریالیسم به متابه عالیترین مرحله تکامل سرمایه داری» را فرمولیندی کرد. لین در این کار بسیار مهم نشان داد که در این مرحله از رشد سرمایه داری میان

کالری (!!!) در روز رسید». وی سپس می‌گوید: «میزان تولید پروتئین برای هر نفر در ابتدای برنامه اول ۶۸ کرم در روز بود که این میزان در پایان برنامه به ۸۵/۶ کرم در روز افزایش یافت (البته روی کاغذ و نه در سفره‌های اقشار و طبقات محروم ایران)، که طبق آمار موجود هم اکنون ۲۵٪ پروتئین تولیدی دارای منشا دامی است». (رسالت، شماره ۲۲ خرداد ۷۴).

علی‌رغم اختناق‌ها، قلم شکنی‌ها و زبان بری‌ها همیشه زبان‌هایی برای توصیف و قلم‌هایی برای تصویر آن وجود دارند. پاسخ جناب وزیر سازندگی (برعکس نهند نام زنگی کافور) و وزیر اقتصاد و نفت را، یک جا، به زبان طنز در روزنامه «سلام» (شماره ۲۰ خرداد) می‌خوانیم: «چند شب پیش که وزیر اقتصاد و نفت در مورد مسائل اقتصادی در تلویزیون صحبت می‌کردند خودشان نتیجه گرفتند که عملکردشان در سال‌های گذشته ثمر بخش بوده و مردم زندگی خوبی دارند و اینجاست که انسان به یاد این شعر می‌افتد: خود کوئی و خود خندي، پس مرد هنمند!»

گل «هایی که «گلستان» جمهوری اسلامی برای مردم به ارمغان آورده است:

«کیهان» چاپ تهران در ستوی زیر عنوان «بررسی علل فردی و اجتماعی نقض اصول اخلاقی در مطبوعات»، به مقوله «نشر اکاذیب» در «آرمان شهر کلستان کونه» جمهوری اسلامی می‌پردازند و به علت‌ها و عامل‌های اصلی آن. سید محمد مهدی زاده، کارشناس ارشد علوم ارتیاطات و مسوول بخش آموزش مرکز کسرتش آموزش رسانه‌ها، در بیان علت، انکشت بر «ترس برخی مسوولان از عوایق پخش برخی از خبرهای خاص» می‌کنارد (البته با اعماض، زیرا سخن از «برخی» نیست، بلکه از عمومیت و کل رژیم، از رهبر و رئیس جمهور تا مسوولان رده‌های پائین و چه، است). وی توضیح می‌دهد: «کاهی خبرنگاران برای تکمیل خبرهایی که جنبه انتقادی دارند، با دوایر دولتی تماش می‌کنند، ولی مسوولان این ادارات از درز کردن اطلاعاتی که به ضرر خودشان یا ماقوچان باشد، مانعه به عمل می‌آورند تا به این ترتیب موقعیت شغلی خود را حفظ کنند».

دکتر مهدی محسنیان راد، استاد دانشگاه‌های علامه طباطبائی و امام صادق، انکشت بر نقطه‌ای حساس تر می‌کنار و آب پاکی روی دست ستایندگان فریبکار این «آرمان شهر» سراسر دروغ و فربی و غارت می‌ریزد. وی می‌گوید: «در جامعه ما دسترسی به واقعیت تا حدودی (استاد خواسته است «تلقیه» کند و تخفیف بدهد) دشوار است و این مشکل دامان محققان را هم می‌کیرد و دستیابی آنان به واقعیت را بسیار دشوار می‌داند».

نه به خاطر «توطنه دشمن»، که به خاطر سیستم مرض و رو به موت ماست...». چنانکه «ایران نیوز» نیز همین پاسخ را به بیانی دیگر داد و ضمن ایراد اتهام ندامن کاری و فراهم سازی موجبات سقوط اقتصادی، بر دولت رفسنجانی، نوشت: «دوباره شدن قیمت نفت سفید، بینین و کازوئیل از سوی دولت باعث افزایش بی‌سابقه بهای کالاها شده و دولت در مبارزه با بحران و کرانی شکست خورده است».

و با اینهمه، اگر- به فرض محال، که محال نیست- «گلستان» است چرا پاسدارانش از آن می‌گریزند؟

نشریه «انقلاب اسلامی در هجرت»، که در پاریس منتشر می‌شود، نوشت: «غیر از شرق، سرتیپ پاسدار، که با ۶ میلیون دلار و مقادیری استاد و مدارک به آمریکا کریخت، یک کروه شش نفری از افراد رده بالای سپاه پاسداران نیز به آمریکا کریخته و مدارک و استاد معاملات اتمی حکومت اسلامی و دولت فدراتیو روسیه را به مقامات واشنگتن تسلیم کرده اند». به نوشه همین نشریه، «سرتیپ شرق این خبر را که استاد اتمی را در اختیار آمریکا قرار داده است تکذیب کرد و گفت: شش نفر دیگر از پاسداران که به آمریکا کریخته اند این استاد را به آمریکا تحویل داده اند». خبر فرار نخست را «پیام داشتجو» قبل از ساخت و کیفر آن نیز حمله به دفتر این نشریه و تهدید مدیر و کارکنانش بود.

دروغ گویان نشسته بر شاخ حاکمیت که خود بن آن می‌برند:

در شرایطی که روزنامه‌های تهران، از جمله «سلام»، می‌نویسند که اکثر قشرهای محروم کشور، از استاد کارمندان و کارگران، دسترسی، حتی به نان و پنیر که در گذشته «غذا» بی‌فقرانه به شمار می‌آمد. ندارند، غلام رضا فروزش، وزیر جهاد، محروم کشون، از استاد خواسته خبرنگاران اعلام می‌کند (دوشبیه ۲۱ خرداد): «میزان کالری تولیدی در ابتدای برنامه اول برای هر نفر ۲۵۹۲ کالری در روز بود (!?) که این رقم در پایان برنامه اول به بیش از ۲۳۰۰

«گل معطر و زیبای جمهوری اسلامی»، به توصیف رهبر فقاہتی

سید علی خامنه‌ای ضمن بازدید از «مانور عاشورا»، چنین افاضه فرمود: «حکومت اسلامی اهل تسالم نیست و دشمن فرست نخواهد یافت «گل معطر و زیبای جمهوری اسلامی» را پرپر کند».

و اما ماهیت آنچه او «گل معطر و زیبا» توصیف کرد، به روایت واقعیت‌ها و خبرها:

دریاره خود مانور که به ماهیت رژیم نیز مربوط می‌شود، خبرها و واکنش‌ها افشاگر، و غایانکر واقعیتند. صرف نظر از تناقض‌هایی که در بیان علت برگزاری این مانور در سخنان مقامات و رسانه‌های حکومتی وجود دارد، حقایقی پیرامون آن استباط می‌شود که کمکی به توجه موضع رژیم نمی‌کند.

از جمله دست اندکاران اصلی مانور، سرلشکر محسن رضایی، فرمانده سپاه پاسداران، گفت: «مانور عاشورا برای تقویت روحیه نیروهای حزب الله برگزار شد». در این کفته اعتراف تلویحی به ضعف، نه نهفته که اشکار است، زیرا اکر روحیه ضعیف نباشد نیازی به تقویت ندارد.

مقامات حکومت اسلامی اعلام کردند که این مانور، غایی قدرت و آمادگی نیروهای جمهوری اسلامی (البته در برابر مردم جان به لب رسیده از سرکوب، اختناق، فشار، قفر و کرسنگی) بود. هاشمی رفسنجانی آن را ستود. علی اکبر ناطق نوری، رئیس مجلس، سخنی در وصف آن گفت که در آن طرزی ناخواسته از دهنش پریده است. وی اعلام کرد: «از اینکه نیروهای شرکت کننده در مانور آن را جدی تلقی کرده بودند، خرسند است».

سرتیپ پاسدار، رضا سیف الله گفت: «وضع امنیتی در زیر چتر حکومت اسلامی از هر زمان مستحکم تر است و مانور عاشورا در جنوب تهران (جانی که مانند «اسلام شهر» و دیگر نقاط کارکر و فقیر نشین آن مرکز خیش‌های اخیر بوده است) نشان (اقتدار حکومت اسلامی) و پاسخ به یاوه سرایی‌ها علیه حکومت بود» بنا براین، حق به جانب آکاهان بوده است که اعلام کردند: «قصد از این مانور، غایی قدرت سرکوب مردم بوده است».

چه کسانی، پیشتر، دست اندکار پرپر کردند آنچه رهبر، گل می‌بینند شده اند، دشمنان یا او خود و «هریدان» اش؟

پاسخ را از زبان «کیهان هایی» می‌شنویم، که چندی پیش خطاب به استاندار تهران نوشت: «استاندار عزیز! بیایید و واقعیت‌ها را بپذیرید. پای میچ توطنه‌ای در کار نیست. وضع بد اقتصادی ما ثمره برنامه ریزی‌های نادرست و عملکردهای غلط مسوولان است... کرانی امروز

در اپوزیسیون می باشد مبنی بر عدم رای اعتماد به دولت اقلیت کمونیست ها، پادشاه این کشور اعلام کرد که مجلس منحل گردد. حزب انتخابات جدید برگزار گردد. حزب کمونیست نیال در انتخابات گذشته کشور با تصاحب ۸۸ کرسی علما بزرگ ترین بلوک در مجلس این کشور را تشکیل داده و مسؤولیت تشکیل دولت را بهمده داشت. انتخابات آینده در ماه آبان اجام خواهد گرفت.

زبان

حزب سوسیالیست که در دولت ائتلافی با محافظه کاران لیبرال دموکرات پست نخست وزیری کشور را بهمده دارد پروسوه کنار گذاشت هرگونه تعهدی به سوسیالیسم را هم زمان با اعلام اینکه نام خود را عوض می کند، تکمیل نمود.

کنکره ملی فوق العاده حزب پیشنهاد رهبری را مبنی بر انحلال حزب و ایجاد یک حزب جدید مورد حمایت قرار داد. ولیکن کنکره در مورد موضع ایدئولوژیک جدید و نام جدید حزب تصمیمی نکرفت. حزب سوسیال دموکرات که قبل از حزب سوسیالیست زبان نام داشت با نیروهای نظامی زبان و مچینین قرارداد امنیتی با ایالات متحده آمریکا مخالفت می نمود. اینکه هر دوی این موضع را کنار گذاشتند اند.

الجزایر

اتحادیه عمومی زحمتکشان الجزایر، دولت را بخاطر بدتر شدن شرایط اشتغال و نیز بیکار شدن تعداد وسیعی از کارکران در جریان خصوصی سازی صنایع و خدمات مورد انتقاد شدید قرار داد. مرکز سندیکایی الجزایر می کوید که بسیاری از وزارت‌خانه‌ها و نیز کمپانی‌های بخش دولتی عده کارمندان و کارکران خود را شدیداً کاهش داده اند و هیچ وقعي به قوانین مربوط به کنارکداری «نیروی کار مازاد بر نیاز» نمی کذارند. و همچنین خصوصی سازی «یک راه حل در جهت اینکه کشور را قادر نماید که از نظر اقتصادی روی پاهای خود بایستد» نمی باشد. اتحادیه عمومی زحمتکشان می کوید که غایب‌گان سندیکاهای کارکری را مستبدانه از کار بیکار می کنند.

* هزاران تن از طرقداران احزاب اصلی اپوزیسیون، منجمله جبهه بخت اسلامی در یک کردھمایی به منظور حمایت از توافق آشنا می که توسط احزاب اپوزیسیون کشور در ماه ژانویه در رم پایاخت ایتالیا امضاء شد، شرکت نمودند. تنها نیرویی که این توافق را مردود شمرده، دولت است که از سوی نظامیان حمایت می شود. کردھمایی مذکور اولین اقدام عمده توده ای از سوی احزاب اپوزیسیون می باشد.

از زمان شروع موج خشونت‌ها در سال ۱۹۹۲ تاکنون ۴۰۰۰ نفر کشته شده اند. ادامه در ص ۷

آفریقای جنوبی

کنکره اتحادیه های کارکری آفریقای جنوبی کارزار دو هفته ای اعتراضی توده ای را در مقابل با موضع کیری کارفرمایان در ضدیت با اتحادیه های کارکری و مخالفت آنها با طرح قانون کار، سازمان و با موقفيت به پایان رساند. در نخستین روز اعتراض دوهفته ای نلسون ماندلا، رئیس جمهور آفریقای جنوبی با شرکت و سخنرانی در تظاهرات حمایت خود را از مبارزه کارگران در جهت تصویب یک قانون کار مترقب اعلام نمود. کنکره اتحادیه های کارکری معقد است که کارفرمایان از تطبیق دادن خود با دوران جدید در حیات سیاسی کشور ابا دارند. در روز ۲۹ خرداد ماه صدها هزار اعضای کنکره اتحادیه های کارکری در همه شهرهای اصلی و بزرگ کشور و نیز ۲۰ شهر در سراسر آفریقای جنوبی به یک اعتضاب نیم روزه مباردت جسته و به تظاهرات پرداختند. این اعتضاب نیم روزه و اقدام اعتراضی توسط کنکره اتحادیه های کارکری آفریقای جنوبی که ۱/۳ میلیون نفر عضو دارد و نیز فدراسیون اتحادیه های کارکری آفریقای جنوبی سازماندهی شده بود. کارفرمایان آفریقای جنوبی از هم اکنون مخالفت خود را با بخش های اساسی از طرح قانون روابط کارکری که توسط دولت در دست بررسی است اعلام نموده اند. آنها معتقدند که قراردادهای دسته جمعی نباید امری قانونی و اجرایی قلمداد شود. همچنین آنان به موازی قبول حق اعتضاب، این امر را محق می دانند که در مواجهه با اعتضاب باست درهای کارخانه بروی اعتضابیون و مانع از ورود آنها به محوطه کارخانه از تاثیر عمل اعتراضی آنها بکاهند. کارفرمایان همچنین در مورد نقش و قدرت مجمع های کارگاهی نظر متفاوتی با آنچه که در طرح قانون کار امده است، ابراز می دارند.

اطاق بازرگانی آفریقای جنوبی اعتضاب ۲۹ خرداد ماه سندیکاهای کارکری را مورد اعتراض قرارداد و کفت که اقدام اتحادیه های کارکری «به وجهه کشور در چشم سرمایه کذاران خارجی صدمه می زند». در مقابل سام شیلووا، دیپر کل کنکره اتحادیه های کارکری آفریقای جنوبی در پرتوریا خطاب به کارگران اعتضابی کفت: «من مطمئن هستم که این اقدام تاثیر مطلوب را خواهد داشت. نایاش قدرت بهتر از استفاده از قدرت است». پافشاری کارفرمایان، موافقت بر سر قانون روابط کارکری تا قبل از موعد مقرر - ۹ تیرماه - را زیر علامت سوال برده است. ولیکن وزیر تجارت و صنعت که در کیپ تاون سخن می کفت اظهار داشت که دولت هنوز مصمم است قانون جدید را قبل از ۲۴ شهریور به مرحله عمل در آورد.

نیال

کمتر از یکسال از به قدرت رسیدن حزب کمونیست نیال، متعاقب اقدام حزب کنکره که

فرانسه

کمتر از ۲ ماه پس از انتخاب رئیس جمهور دست راستی، ژاک شیراک از سر کیری

صنایع روبه ورشکستگی و بخشنه های وزارت ضد کارگری «کار و امور اجتماعی» بلای جان کارگران ایرانی

یافتن کار دیگری برای اکثریت آنان وجود ندارد. افزون براین، در هفته های اخیر موج نوینی از اعتراض های کارگری مراکر تولیدی کشور را در بر گرفت. علت اعتراض کارگران بخشنه های وزارت کار و امور اجتماعی است که بر اساس آن اعلام شده بود «قراردادهای تداوم کار به منزله استخدام غیر باشد». بر اساس همین کزارشی، حسن تقی زاده، دبیر اجرایی خانه کارگر منطقه قزوین در مصاحبه ای اعلام کرد که: «بر اساس این بخشنه های قرارداد تداوم کار فاقد تهدیدات خاص استفاده ای است و این امر تعداد پرونده های ارجاع شده به هیئت های حل اختلاف را %۳۵ تا %۴۰ افزایش داده است. ... صدور بخشنه موجب از بین رفتن امنیت شغلی کارگران دارای ۲ تا ۳ سال سابقه کار شده و بیشتر مدیران اقدام به اخراج این دسته از کارگران کرده اند...» (روزنامه «سلام»، ۲۴ خرداد ۱۳۷۴).

ما در شماره های قبل «نامه مردم» نیز اشاره کرده بودیم که اخراج های جمعی کارگران از مراکز تولیدی کشور مجنون ادامه دارد و شرایط برای کارگران ایرانی رویی روز بدتر می شود. و خامت اوضاع اقتصادی، سقوط واقعی سطح در آمد زحمتکشان، گرانی بی سابقه و کمر شکن، تبدیل سیستم تأمین اجتماعی سراسری در کنار سیاست های ضد ملی و ضد کارگری دستگاه اداری جمهوری اسلامی میلیون ها کارگر ایرانی را به سرنوشتی تاریک و دشوار محکوم کرده است. خلاصی از این شرایط نه تنها با تشید مبارزه مهانگر تامی کارگران و پیوند زدن این مبارزات صنعتی با مبارزه عمومی مردم علیه رژیم «ولایت فقیه» ممکن خواهد بود.

انحصاری سرمایه داری در اقتصاد کشور عمل می کنند و نه تنها خدمتی به محروم و «مستضعفان» نمی کنند، بلکه مهترین وظیفه آنان بر کردن حساب های بانکی روسا و سران و واپستان میلاری در تمامی سو استفاده های چندین میلاری در این موسسه ها و باقی ماندن اختلاس کران بزرگ در مقام ها و پست های خود نشانگر این حقیقت است که خانه از پایی بست ویران است و ثروت های کشور مانند غنیمت جنگی پس از پیروزی در اختیار صاحب منصب حکومتی از ریز و درشت قرار گرفته است. در هفته های گذشته به سویت ناکهانی اعلام شد که «یکصد واحد صنعتی زیر پوشش بنیاد مستضعفان در آستانه تعطیلی» قرار گرفته است. مهندس محمود احمد پور، رئیس بخش صنایع «بنیاد مستضعفان» که در سمینار تخصصی مدیریت تولید بنیاد در راسر سخن می کفت، از جمله مدعی شد: «طی یک سال گذشته تاکنون هیچ کمک ارزی از سوی دولت به صنایع بنیاد صورت نگرفته است». وی در همین سخن کفت که در سال جاری بنیاد به ۲۰۰ میلیون دلار اعتبار ارزی نیاز دارد. بر اساس همین کزارش، صنایع «بنیاد مستضعفان» ۲۰٪ قند و شکر، نساجی، پوشاک و لاستیک و ۱۸٪ لوازم خانگی کشور را تولید می کند. با توجه به این توضیحات، مشخص است که ورشکستگی ۱۰۰ واحد تولیدی به بیکاری کروه بزرگی از کارگران کشور منجر خواهد شد که در شرایط کنونی کشور هیچگونه چشم اندازی برای

در حالی که سران رژیم روزانه از دستاوردهای «بی نظری»، «چشمکشی» و «جبرت انگیز» جمهوری اسلامی در عرصه های مختلف اقتصادی دم می زند و مدعی اند که جمهوری اسلامی «چهار نعل» به سمت خود کفایی در تمامی عرصه های تولید در حال پیشروع است، برخی کزارش های مندرج در روزنامه های مجاز کشور کوشش هایی از واقعیات دردناک جامعه ما را نشان می دهند.

یکی از پی آمد های عمدۀ سیاست های مغرب و ضد ملی رژیم که ما قبلاً مفصلًاً پیرامون آن سخن کفته ایم، بی توجهی کامل به صنایع تولید داخلی و تبدیل کشور به بازار بزرگ و بی در و پیکر کلاهای مصرفی خارجی بوده است. این سیاست میلاری که رانده و هزاران کارگر ایرانی را به مفهومی که از ریز و درشت قرار گرفته است. فساد فوق العاده، ارتقاء بی سابقه و حرص و از سران رژیم و مأموران آنان نیز از دیگر عوامل تخریبی است که عملکرد منفی آن را می توان در همه عرصه ها احساس کرد. در حالی که پس از انقلاب بسیاری از واحد های تولیدی مصادره شده و در اختیار نهادهای دولتی قرار گرفت با گذشت زمان این نهاد ها و خصوصاً ارکان هایی مانند «بنیاد مستضعفان»، «بنیاد پاتنده خرداد» و «بنیاد شهید»، به مثابه اختاپس های عظیمی در آمدند که مانند شرکت های

و منوط بودن آزادی مطبوعات به تن دادن به قبول این اصل بارگیر نشان می دهد که اصل «ولایت فقیه» مهترین سد راه آزادی در کشور است. طرح جدید قانون مطبوعات تا آن حد جلو می رود که مطبوعات را این چنین با قانون تعزیرات تهدید می کند: «ماده ۲۲- هر کس پوشیله مطبوعات، مردم را ضریح به ارتکاب جرم یا جنایتی بر ضد امنیت داخلی و یا سیاست خارجی کشور ... تحریص و تشویق غاید و در صورتی که اثری بر آن متربّع شود به مجازات معاونت عماکن جرم محکوم و در صورتی که اثری بر آن متربّع نکردد طبق نظر حاکم شرع بر اساس قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد...» (نقل قول ها از روزنامه «سلام» - ۲۵ خرداد ۱۳۷۴)

نکته دیگر آنکه طرح جدید قانون مطبوعات در شرایطی به مجلس ارائه می شود که ما در ماه های اخیر شاهد تشدید فشارها بر برخی مطبوعات مجاز کشور و بسته شدن برخی مانند، تکابو، «بررسی های تاریخی ایران»، «جهان اسلام» و ... بودیم. این اقدام در کنار یورش افراد مسلح به نشریه پهپام دانشجو «حوادثی است که نی توان وقوع سلسله وار آن ها را در کنار طرح جدید قانون مطبوعات اتفاقی ارزیابی کرد.

کوتاه سخن: طرح جدید قانون مطبوعات غاید از یک دیکتاتوری باز هم خشن تر و بی پرواتر است که می بایست با تمام توان در مقابل آن ایستاد. تن دادن به این قانون سیاه و ارتجاعی کامی است در راه تشدید بیش از پیش خفقات و سانسور مطبوعات در ایران.

که وزارت اطلاعات و ارکان های سرکوبکر دیگر، حدود و چارچوب آن را مشخص خواهند کرد) پردازند. افزون بر این اکر کسی بعد از این ممه بتدها و مشکلات و «قسم و آیه ها» جرئت کرد و تقادسای انتشار پروانه برای نشریه ای بکند، ابتدا یا بروشن نماید که آیا با دستور قتل سلمان رشدی موافق است یا نه؟ و سپس روش سازد که آیا کس و یا کسانی در خانواده و خلاصه «هفت پیشش» با «ضد انقلاب»، «مخالف» و غیره در ارتباط بوده اند و یا نه؟ و تازه آن وقت است که پرونده اش مورد بررسی قرار خواهد گرفت و در صورت تشخیص اینکه انتشار چنین نشریه ای با «متافق نظام» همخوتواند دارد به آن اجازه انتشار خواهند داد!!!

طرح جدید قانون مطبوعات بی کمان تلاش سازمان یافته ای است از سوی رژیم برای تنک کردن حلقة اختناق و تشدید سانسور موجود علیه مطبوعات مجاز درون کشور. کنجاندن بندهای کلی که به راحتی می توان تفسیرهای مورد نیاز را از دل آن ها ببرون کشید، در کنار بندهای آشکار و روشی که با موازین آزادی و حقوق انسانی و مدنی در تضاد است، نشان می دهد که رژیم همکام با تشدید بحران اجتماعی، اقتصادی و سیاسی و اوج کیری تاریخی توده ها، مصمم است جلوی انکاس هر کوئه مخالفتی را، هر چند غیر مستقیم و سانسور شده، در مطبوعات کشور سد نماید و راه را برای بستن نشریه ها و مطبوعات «مخالف» باز نماید.

کنجاندن چندین اصل (مستقیم و یا غیر مستقیم) پیرامون ضرورت دفاع از نهاد رهبری جمهوری اسلامی وارد اورد، چاپ نکنند و در عین حال به ترویج و تبلیغ «فرهنگ اسلامی و امر و معروف و نهی از منکر» (البته حتماً در چارچوبی

طرح جدید قانون ...

ایران در داخل یا خارج ...
همچنین اهانت به دین میین اسلام و مقدسات آن و تقیید ...

۱- سرقت های ادبی و همچنین نقل مطالب از مطبوعات و احزاب و کروه های متصرف و مخالف اسلام (داخلی و خارجی) ...
و بالآخره در بخش «شرایط متقاضیان» دریافت پروانه انتشار می خوانیم:

«تبصره ۶ - اعضای احزاب و سازمان های غیرقانونی از انتشار نشریه محرومند ...
تبصره ۸ - افرادی که با نشریات ضد انقلابی خارج از کشور همکاری داشته و نیز افرادی که با قوای تاریخی حضرت امام خمینی در مورد سلمان رشدی مرتد مخالفت کرده اند از انتشار نشریه محروم خواهند بود و نیز درج مرکونه مطلب از آنان در نشریات کشور پیکرد قانونی خواهد داشت...».

به عبارت دیگر در جمهوری اسلامی تنها نشریاتی آزاد خواهند بود که اولاً مبلغ نظام دیکتاتوری حاکم باشند، از بیان مطالب پیرامون اختلافات طبقاتی و مشکلات ناشی از این اختلافات که روزبه روز بیشتر می شود، خودداری کنند، مطالبی را که می تواند کوچکترین لطمۀ ای (به اساس جمهوری اسلامی) وارد نهاد رهبری در معروف و نهی از منکر» (البته حتماً در چارچوبی

اقشار محروم جامعه بوده و به این بن‌ها احتیاج دارند».

کارمندی که تصمیم دولت را در مقابله با آشتفته بازار ارز جدی کرفته است، برای چاره جویی آشتفتگی‌ها و نابسامانی‌های زندگی کارمندان جزء از حاکمانی یاری می‌طلبد که حتی از سوی مطبوعات داخل کشور - در شرایط دشوار و اختناق و سانسور - به بی‌لیاقتی و ندانم کاری متصف شده‌اند. در روزنامه «سلام» می‌خوانیم: «حالا که دولت تصمیم کرفته است با آشتفته بازار دلار مقابله نموده و قیمت ارز را ثابت نمکه دارد، برای کارمندان جزء دولت هم تدبیری بیاندیشد تا زندگی ایشان از آشتفتگی و نابسامانی خارج گردد و از عذاب روحیشان کاسته شود».

با اینهمه، دیوار حاشی سردمداران جمهوری اسلامی بالا و بالاتر می‌رود، روز به روز و ساعت به ساعت. رهبر اکر حکومتش را به «کل» تشبیه می‌کند رئیس جمهورش نیز در مسابقه ستایش کذب آمیز این «دست پخت فقاھتی» از او عقب نمی‌ماند.

رقستجانی در آذربایجان شرقی می‌کوید: «مشکل ارزی وجود ندارد»، «دولت، قاطعه‌نه به راه سازندگی خود، سیاست اصولی خود ادامه می‌دهد»؛ تصویری خوش بینانه از اوضاع اقتصادی کشور ترسیم می‌کند (برای مردمی که برخلاف تصور او چشم دارند و می‌بینند و با قام پوست و گوش خود فجایع و مصائب ناشی از حکومت او و رهبرش و همپالکی هایش را احساس می‌کنند)؛ از دستاوردهای خود و تحکیم اقتصادی کشور می‌لاذد و از «اعجاب انگیز» بودن انجام پروژه‌های عمرانی اش با وجود تحریم امریکا و فشار غرب سخن می‌کوید.

۲۳۰ (که ویژه کشورهای پیشرفت‌هست، و احتمالاً وی می‌خواسته است بکوید سالانه، از دهنش پریده یا از رهبر ترسیده) سخن می‌کوید ولی مردم ایران (ونه تنها خراسان) ممچنان در خم یک کوچه دستیابی به «نان بخور و نمیر» کیفر کرده‌اند. دیگر شورای آرد و نان خراسان اعلام کرد: «ترخ هر قرص نان ۱۷ تا ۲۳ درصد افزایش یافته». وی افزود: «علاوه بر افزایش نرخ نان، وزن چونه خمیر نان های بربری و سنک ۴۰ گرم، فری تبریزی ۳۰ گرم و لواش ۲۰ گرم کاهش یافته است».

هادی زاده، فرماندار شهرستان شهریار، نیز از مشکل آب آشامیدنی مردم سخن گفت و اعلام کرد: «در بعضی از مناطق این شهرستان (شهریار) در طول ۲۴ ساعت بین ۳ تا ۴ ساعت آب دارند و یا در بعضی از نقاط نیز مجبوریم با استفاده از تانکر به خانواده‌ها آب برسانیم (اسلام شهر و زحمتکشان محروم آن را تداعی می‌کند که آب را به بھایی کران از تانکرها می‌خریدند)». وی سپس به مسئله اتویوس رانی پرداخت و گفت: «روزانه نزدیک به صدهزار نفر از مردم شهریار در حال رفت و آمد به تهران هستند که نبود اتویوسرانی در منطقه شهریار مشکلاتی را برای مردم به وجود آورده است».

در «آرمان شهر فقاھتی» در کنار این نبودها و کمبودها، به علت کمبود کاغذ، مشکلات اجتماعی و اقتصادی چاپ، و کرانی کتاب‌ها، به دانشجویان، «بن» کتاب داده می‌شود که آن نیز در این «مدینه فاضله کلستان کونه» - به روایت «رهبر» - سرنوشت نان و آب را دارد. در سوتون «الو سلام» روزنامه «سلام» می‌خوانیم: چرا دانشکاه صنعتی شریف از ارائه بن کتاب به دانشجویان خودداری می‌کند؟ بسیاری از دانشجویان از

ادامه اخبار داخلی ...

سازد و علت این موضوع در مطبوعات به هر دو طرف باز می‌گردد: روزنامه نکار و دولت که نقش منبع خبر را بر عهده دارد. مثالی از رویدادهای روز می‌آورم. اکر کلاهبرداری عظیمی که در بانک صادرات صورت گرفت (به وسیله خویش و سوکلی حضرت رئیس جمهور «آرمان شهر فقاھتی»). در هر جای دیگر دنیا اتفاق می‌افتد، به کمان من اتفاقات دیگری در پی آن روی می‌داد. ما «احساس کردیم» (بيان با تخفیف) که درباره این رخداد، «نوعی پرده پوشی» (ایضاً با تخفیف) برای انکاس واقعیات صورت گرفت.

در همین ستون، از پرداخت رشو به خبرنگاران و روزنامه‌ها، که «کیهان» تهران آن را «هدایایی به قول معروف مشکوک» تعبیر می‌کند، به میان آمده است. «کیهان» می‌نویسد: «این کونه هدایا معمولاً به مناسب های مختلفی پرداخت می‌شوند. اما وجه مشترک همه این مناسبت‌ها این است که رویدادی جدید در آن حوزه خبری به وقوع می‌پوند و خبرنگاران قصد انتشارش را دارند و پرداخت «هدیه» می‌تواند بر چکونگی نگرش خبرنگاران برآن رویداد تاثیر بگذارد!»

«برهوت» بی‌آبی‌ها، آشتفتگی‌ها، نابسامانی‌ها و فقره‌ها، در کفار «گلستان» دروغ‌ها و فربه‌های وقفه ناپذیر:

فروزش، وزیر جهاد «سازندگی» از افزایش پروتئین مصرفی مردم ایران (که به ادعای وی ۲۵٪ آن منشا دامی دارد) به میزان روزانه ۸۵/۶ و کالری سرانه به میزان روزانه

ادامه اخبار خارجی ...

روسیه

پارلمان روسیه در روز ۲۱ خرداد ماه با تصویب قطعنامه‌ای رای عدم اعتماد به کابینه ویکتور چرنومیرین وارد یک مقابل تمام عیار با کرملین گردید. رای عدم اعتماد که با اکثریت ۲۴۱ رای در مقابل ۷۲ و ۲۰ رای متعنی بدست آمد از سوی پسیاری از تحلیل کران سیاسی به عنوان قدم اول در مبارزه ای طولانی و پیچیده با خود رئیس جمهور ارزیابی گردیده است. یک نماینده کمونیست در پارلمان اظهار داشت: «قررت واقعی در این سیستم در دست رئیس جمهور است و تقصیر وضعیت بحرانی ما به گردن اوست». درخواست عدم رای اعتماد که از سوی حزب دموکراتیک مطرح شده بود کمونیست‌ها، حزب دهقانی و فراکسیون پارلمانی زنان روسیه از آن حمایت گردید. حزب کمونیست قصد خود را از اینکه رای عدم اعتماد بعنوان پلاتفرمی برای مطرح کردن عدم کفایت رئیس جمهور مورد استفاده قرار دهنده پنهان

نداشت ولی قانون اساسی روسیه چنین عملی را بسیار مشکل می‌کند. در حقیقت چندین تصمیم مشخص از سوی دادگاه قانون اساسی لازم است تا پارلمان بتواند در مورد عدم کفایت رئیس جمهور رای بدهد.

اقدام فراکسیون حزب کمونیست در مطرح کردن عدم کفایت رئیس جمهور علی رغم قول حمایت چندین کروه پارلمانی در دومای ۴۵۰ نفره توانست ۲۲۶ رای لازم را بیاورد و شکست خورد. کمونیست‌ها ۵۴ رای دیگر نیاز داشتند. برخی مخالفان پر سرو صدای یلتسین نظریه‌پردازیمیر عیسی کوف که از اعضای با نفوذ پارلمان است همکاران خود را از رای دادن به قطعنامه کمونیست‌ها با این بهانه که این «هرچ و مرج سیاسی بوجود می‌آورد که منجر به یک وضعیت حقیقتاً انفجاری خواهد شد» برحدی داشت. دومای دولتی از یلتسین خواسته است که وزرای دفاع، کشور ملیت‌ها را برکنار نماید.

انگلیس

بحران همه جانبه‌ای که حزب محافظه کار را فراکرft است در هفته‌های اخیر با استعفای جان

گزارش خپرلیگار «نافله مژدم» از آتنه در پاره اچلاس:

بررسی «علل و عوامل شکست نمونه سوسیالیستی در اتحاد شوروی سابق و کشورهای اروپای شرقی»

شیوه‌ای که همه اشتباها و کج روی‌ها را به کردن استالین می‌اندازند، مخالفم.

نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران نیز از جمله سخنرانان اصلی این نشست مهم بین المللی بود که در میان استقبال گرم حضور نظرات رهبری حزب ما را در این عرصه ارائه داد. به درخواست میزان این نشست متن کامل سخنرانی نماینده کمیته مرکزی حزب در اختیار روزنامه ارکان حزب کمونیست یونان قرار گرفت تا در آن به چاپ برسد.

در حاشیه کنفرانس، نماینده کمیته مرکزی حزب با هیئت‌های نماینده‌کی احزاب از سودان، فلسطین، عراق، ایتالیا، استرالیا، سوریه، فلسطین، انگلستان و رفیق کولوزوف، دبیر بین المللی حزب کمونیست یونان و رفیق آکا پاپارتا، دبیر کل حزب کمونیست یونان دیدار و پیرامون آخرین تحولات ایران و منطقه به بحث و تبادل نظر پرداخت. در دیدار با رهبری حزب کمونیست یونان مسئله انتشار یک نشریه مشترک بحث پیرامون مسائل نظری و برکزاری نشست بعدی منطقه‌ای احزاب کارکری و کمونیستی مورد بررسی قرار گرفت. روزنامه ارکان حزب کمونیست یونان که یکی از پرتریاژ ترین روزنامه‌های کشور است، ضمن مصاحبه‌ای با نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران آخرین نظرات حزب ما پیرامون تحولات ایران، تحریم اقتصادی امریکا، مداخلات امپریالیستی در منطقه و دیدگاه‌های حزب ما پیرامون آینده ایران را درج کرد.

کمال مائی

پله حزب توده ایران
پله وظیفه انقلابی
اویست!

علمی در ارائه بحث‌ها گفت: «نظر حزب ما این نیست که بتوانیم پاسخ همه پرسش‌ها را بدheim، بلکه هدف ما این است که بتوانیم یک پاسخ جمعی و مشترک به پرسش‌های موجود بدheim... در این عرصه بی شک برخی کارها و وظایف همچنان به عهده تاریخ نویسان باقی خواهد ماند. برای ما نقطه شروع مارکسیسم - لینینیسم است». وی همچنین افزود "ما در بحث‌های خود در عین حال بیش از پیش روی عوامل ذهنی موثر در تحولات تکیه کرده ایم زیرا این بررسی را برای آینده و رشد آتی حزبان ضرور می‌دانیم".

رفیق مائیلیس در مورد پرسترویکا و روند تغییرهای انجام شده از سوی کارباقف، از جمله اظهار داشت: «پرسترویکا از همان آغاز برای کمک به سوسیالیسم و بسط و کسریش آن نبود. ما خواستار نظرات شما در مورد مشخصه‌های پرسترویکا و ضد انقلاب هستیم... ما باید به مسئله تضاد در جوامع سوسیالیستی برخورد کنیم... ما معتقدیم که احزاب کارکری و کمونیستی بیشتر به دلایل شکست علاقمند هستند، زیرا می‌خواهند از این مجریات درسها را لازم را بکریزند. برای ما این روند مجموعه‌ای از عوامل داخلی و خارجی بود که سرانجام کار را به شکست این سیستم ها رساند. امروز برای ما در این عرصه عنصر ذهنی از اهمیت ویژه‌ای در مقایسه با سایر علل برخوردار است. ما نباید مسؤولیت همه آنچه را که اتفاق افتاده است محدود به احزاب در قدرت کشورهای سوسیالیستی بکنیم... ضد انقلاب در شوروی و این کشورها از بالای حزب پایه کرفت و پرسترویکا محمل ضد انقلاب بود. نقش پیش‌اهمگی برای احزاب کارکری و کمونیستی تنها در چارچوب عملکرد و مبارزه انقلابی آنها است که تامین می‌گردد و نه به خاطر آنکه این نقش در قانون اساسی کشوری کجانده شده است...». رفیق مائیلیس همچنین در سخنان خود ضمن اشاره به علل رشد عوامل منفی در حزب کمونیست اتحاد شوروی و ضمن اشاره به بیست‌مین کنگره این حزب گفت: «ما به یک برخورد همه جانبه و عینی نیازمند هستیم. ما با

کنفرانس بین المللی بررسی "علل و عوامل شکست غونه سوسیالیستی در اتحاد شوروی سابق و کشورهای اروپای شرقی" در تاریخ ۲۷ و ۲۸ خرداد ماه به ابتکار و میزبانی حزب کمونیست یونان در آتن برگزار گردید. در این اجلاس بسیار مهم نمایندگان احزاب کارکری و کمونیستی کشورهای خاورمیانه، بالکان، حوزه دریای مدیترانه، از جمله نماینده مرکزی حزب توده ایران و همچنین نمایندگان رهبری احزاب کمونیست فدراسیون روسیه، جمهوری چک، کره شمالی، ایتالیا، بریتانیا، آلمان، دانمارک، کانادا، استرالیا، سودان و بلغارستان حضور داشتند. احزاب دیگر مانند حزب کمونیست فرانسه و پرتغال که به دلیل انتخابات محلی فی توائبنت در اجلاس حضور به هم رسانند با ارسال نظرات مکتوب خود، در کنفرانس شرکت گردند. حزب کمونیست آمریکا نیز استاد خود را به کنفرانس ارسال کرده بود.

کنفرانس با سخنرانی رفیق اورستیس کولوزوف، دبیر امور بین المللی حزب کمونیست یونان در آمفی تئاتر باشکوه دفتر حزب کمونیست یونان، با حضور بیش از ۸۰۰ تن از کادرهای برجسته، اعضای کمیته مرکزی و مسؤولان حزب برادر کشاورزی یافت. رفیق کولوزوف ضمن خوش آمد کوبی به هیئت‌های نماینده‌کی احزاب برادر، توضیح داد که کنفرانس حاضر بخشی از تلاش حزب کمونیست یونان برای تدوین و جمع‌بندی تحولات در این کشورها بوده است که با برکزاری کنفرانس بزرگ حزبی در ماد ژوئیه به سرانجام خود خواهد رسید.

اویلین سخنران کنفرانس، رفیق مائیلیس، مسؤول دایرۀ ایدئولوژی هیئت سیاسی حزب کمونیست یونان بود. وی در سخنرانی خود ضمن تشریح روند نظر بندی در درون حزب کمونیست یونان گفت «ما از دو سال پیش در تدارک جمع بندی نظرات در درون حزب هستیم».

رفیق مائیلیس در سخنرانی خود ضمن تاکید بر ضرورت استفاده از متداول‌ترین دقیق و

NAMEH MARDOM

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

- Postfach 100644 , 10566 Berlin, Germany
- B.M.Box 1686, London WC1N 3XX, UK

No:457

4 July 1995

شماره فاکس ما

۰۰-۴۹-۳۰-۳۲۴۱۶۲۷

